

CREATIUNEA SI EVANGHELIA

Drag prieten, in studiul acesta vom vedea ca, chiar daca vrajmasul a facut tot ce a putut pentru a distruge lucrarea maiestuasa a creatiunii, Dumnezeu nu a ramas indiferent in fata deciziei gresite a omului, ci a venit in aceasta lume prin minunata persoana a Domnului Isus pentru a recrea lucrarea desfigurata a creatiunii.

In momentul in care a aparut pacatul a aparut si fagaduinta rascumparari. Domnul ia spus sarpelei cea ce este scris in geneza 3.15

“Vrajmasie voi pune intre tine si femeie, intre samanta ta si samanta ei. Aceasta iti va zdribi capul, iar tu ii vei zdrobi calciul.”

Sarpele era diavolul, femeia simboliza biserica, din biserica va iesi into zi Mesia. Vrajmasul il va rani rani prin rastignirea pe cruce dar va fi o rana usoara in calcai. Dar Hristos va rani pe vrajmas la cap complet si pentru totdeauna. De aceea cand a murit pe cruce Isus a zis: *“Sa sfarsit.”* Ce sa sfarsit? Lucrarea de restaurare, de recreere, de salvare. Dar fagaduinta rascumparari nu a ramas doar la teoria promisiunii ci a si fost pus in practica. In versetul 21 din Geneza 3, capitolul in care apare pacatul, cum a intrat pacatul pe pamant, spune asa:

“Domnul Dumnezeu i-a facut lui Adam si nevastei lui haine de piele si i-a imbracat cu ele.”

Deci, un miel a fost sacrificat, sangele lui a fost varsat simbolizand sangele lui Isus. Mielul lui Dumnezeu care into zi va muri pe cruce era Isus. Acuma, Dumnezeu cu pielea acelui miel a creat imbracaminte ca sa acopere coliciunea primei perechi. Pana in acel moment Adam si Eva au incercat sa-si acopere goliciunea cu frunze de maslin. Bun, asa cum sunt de mizerabile frunzele de maslin sunt si faptele omului. Nu tine nimic, nu acopera nimic, nimic nu rezolva, doar te lasa mai expus rusinii. Dar imbracamintea de piele este un simbol al dreptatii lui Hristos care da la o parte gloria omului si face pentru el ce el un poate face singur. Aici se poate vedea evanghelia in fapte, evanghelia scrisa cu sange. Incepand din acea zi un miel va fi jertfit in fiecare zi pana in ziua in care adevaratul miel va fi jertfit pe crucea de pe Golgota. Deci crucea a existat inaintea crucii. Unde pacatul sa inmultit sa inmultit si harul.

A doua parte a acestui studiu ne vorbeste despre moarte ca rezultat al pacatului. Doua tipuri de moarte. Prima e moartea fizica dar si moartea spirituala. Domnul i-a spus lui Adam in Geneza 3.19 urmatoarele.

“In sudoarea fetei tale sa-ti mananci painea, pana te vei intoarce in pamant, caci din el ai fost luat; caci tarana esti si in tarana te vei intoarce.”

Aici in versetul acesta se vorbeste despre moartea fizica. Daca Dumnezeu in momentul cand a creat omul a unit tarana cu suflarea de viata e logic ca la moarte suflarea de viata sa intoarce la Dumnezeu iar tarana se intoarce in pamant de unde a fost luata. Si in definitiv asa este. Cand cineva moare il ducem la cimitir si-l ingropam si dupa o 100 de ani deschidem mormantul vom vedea ca persoana care a fost ingropata acolo sa transformat in tarana. Deci s-a implinit cea ce a spus Biblia: Tarana se intoarce acolo de unde a fost luata si suflarea de viata se intoarce la Dumnezeu care a dat-o.

Acum sa vorbim despre viata spirituala. Dumnezeu a spus primei perechi ca daca vor manca din pomul cunostintei binelui si raului vor muri negresit. Ei au mancat. Intrebarea este: Au murit sau nu au murit? Daca au murit, cum este posibil ca Adam si Eva au avut copii dupa? Nu, sigur ca nu au murit. Vreau

sa spun, fizic nu au murit pe loc. Adam a mai trait 939 de ani dupa aceea. Atunci ce sa intelege, ca Dumnezeu a mintit? Sigur ca nu. Ceeace sa intamplat din momentul neascultari este ca primi nostri parinti sau indepartat de Dumnezeu. Si daca Dumnezeu e viata, atunci ei sau indepartat de viata. Tot ce vor trai ei departe de Dumnezeu va fi doar supravietuire, un drum de condamnare spre moarte finala. Aici este un adevar uimitor. Omul fata Dumnezeu, chiar daca nu-si da seama este mort. Respira, se misca, mananca, dar asta nu este viata, este doar supravietuire. Viata este viata deplina doar cand persoana traieste in comuniune cu Cel ce este viata, Acesta este Dumnezeu. Deacea Hristos a spus: *“Eu sunt calea, adevarul si viata”* si a adaugat: *“Cine are pe fiul are viata, dar cine un are pe fiul un are viata.”* Ce trebuie sa ramana clar in minte este ca departe de Dumnezeu orice am trai nu este viata, este o imitatie a adevaratei vieti. Dragule, singura noastra solutie este sa ne intoarcem la Cel ce este viata, sa ne intoarcem la Dumnezeu. Dar pacatul a facut sa pierdem placerea si dorinta de a sta in prezenta lui Dumnezeu. Singurul lucru care-l doreste inima noastra razvratita esta sa se departeze cat de mult de Domnul. Si incearca sa fie fericit singur, in felul lui. Dar reuseste doar sa sufere si sa faca si pe cei dragi sa sufere impreuna cu el. De aceea Dumnezeu ia initiativa si aceasta este a treia parte a studiului nostru.

Initiativa rascumpararii este divina nu este omeneasca. Omul nu se salveaza pentru ca doreste sa fie salvat, ci pentru ca Dumnezeu il cauta neobosit si doreste sa-l salveze. In Eden Tatal a venit si a chemat pe om, si de atunci historia umanitati a fost asa. Dumnezeu chiama pe om si omul se ascude de El. Uite ce spune Pavel despre atitudinea salvatoare a lui Dumnezeu in Romani 5.6-8

“Caci pe cand eran noi inca fara putere, Cristos, la vremea cuvenita, a murit pentru cei nelegiuiti. Pentru un om neprihanit cu greu ar muri cineva, dar pentru binefacatorul lui poate ca s-ar gasi cineva sa moara. Dar Dumnezeu Isi arata dragostea fata de noi prin faptul ca, pe cand eran noi inca pacatosi, Hristos a murit pentru noi.”

Prietenul meu drag, lucrul acesta este admirabil. Atitudinea salvatoare a lui Dumnezeu nu a fost un raspuns al parerii de rau al omului. Adam si Eva nici macar un erau complet constienti de cea ce am facut, le era frica, rusine, dar nu le parea rau. Insa Dumnezeu a venit sa-i caute, iar acuma Pavel spune ca dragostea lui Dumnezeu este demonstrata in faptul ca fiind inca pacatosi Cristos a murit pentru noi. Lucrul acesta este cu adevarat har, har nemeritat, har binecuvantat, rodul milei infinite al unui Dumnezeu al iubirii. Sa ne intoarcem la cea ce spune Pavel. El incepe:

“caci pe cand eran noi inca fara putere, Cristos, la vremea cuvenita, a murit pentru cei nelegiuiti”

Ce patetica descriere despre noi ca pierduti, slabi, terminati, fara putere, fara aparare. Un putem face nimic pentru a ne salva pe noi insine. Am avut nevoie de un rascumparator puternic, si acest rascumparator a venit la timpul potrivit, spune Pavel. Observa cum ne descrie Domnul in starea noastra a pierzarii. Pavel spune cei nelegiuiti, pacatori, dar ne-a iubit, da prieten drag, ne-a iubit chiar daca nu era nimic bun in noi. Nelegiuiti! Stii cine sunt cei nelegiuiti? Cei ce nu au frica de Dumnezeu, nu respecta Dumnezeu si nu se inchina Lui. Cristos a murit pentru acest fel de oameni. Cum arata Dumnezeu dragostea lui pentru cei pacatosi? Unde trebuie sa privim ca sa vedem dragostea lui Dumnezeu? De multe ori lumea acuza pe Dumnezeu pentru lipsa de dragoste. Se intreaba cum un Dumnezeu al iubiri poate ingadui ca milioane de persoane sa moara de foame in India sau Africa? Cum poate un Dumnezeu al dragostei sa permita ca un cutremur sa distruga mii de vieti? Ca sa vezi dragostea lui Dumnezeu trebuie sa privesti in locul potrivit. Cea mai mare demonstratie a iubiri lui Dumnezeu a avut loc pe crucea de pe calvar. Pentru a intelege acest lucru vom discuta de cea ce a avut loc pe Calvar.

Pavel explica acest lucru in Galateni 3.13:

“Hristos ne-a rascumparat din blestemul Legii, facandu-Se blestem pentru noi-fiindca este scris: Blestemat e oricine este atarnat pe lemn.”

De ce am spus înainte despre Calvar ca fiind cea mai mare dovada a dragostei lui Dumnezeu? Pentru ca pe cruce si-a varsat singele stand in locul nostru. Te rog prieten drag, nu cumva sa scazi importanta si valoarea sangelui lui Cristos. Evrei 9.22 spune: *“Fara varsare de sange nu este iertare”* Rascumpararea noastra din piata de scalvi cerea un pret, si acest pret a fost scumpul sange a Domnului Isus. Pacatul a intrat in lume din cauza lui Adam. Totdeauna cand apare pacatul aduce cu el prietena lui apropiata...moartea. Pacatul si moartea sunt tot timpul impreuna. Pacatul face loc mortii, si moartea a afectat pe orice om. De ce toata omenirea a fost infectata cu aceasta boala a pacatului si a mortii? De ce nu doar pe Adam care a pacatuit? Atunci el si doar el ar trebui sa moara. De ce moartea a afectat pe toti oamenii? Pentru ca toti au pacatuit. In ce moment au pacatuit? Cand? Cand a pacatuit Adam. Dar eu nu am fost acolo cand sa intamplat.....sau am fost? Gandeste bine. Daca, crezi in Biblie vei fi de acord ca Adam este tatal tuturor. Toti suntem urmasii lui Adam. Toti putem urmari linia noastra genealogica pana la Adam. Atunci cand Adam a pacatuit, intr-un fel sau altul, eu eram acolo. Eram in samanta lui Adam. El a actionat in locul meu, a fost reprezentantul meu. Dar aici tu poti sa-ti dai parerea. Nu-mi place sa fiu reprezentat de Adam. Eu nu vreau sa fiu reprezentat de el. Dar in momentul in care respingi reprezentarea lui Adam respingi si una din cele mai frumoase doctrine Biblice. Deci, nu a fost doar Adam reprezentantul tau ci si Cristos a fost reprezentantul tau. Un doar Adam a actionat in locul tau, si Cristos a actionat in locul tau. Adam te-a bagat in problema si Cristos te-a scos din problema. Dar daca spui ca nu este drept ca Adam sa te reprezinte pentru ca nici macar nu ai fost in Eden, gandeste pentru un moment la acest lucru: Cat de drept a fost ca Cristos sa te reprezinte pe tine, ca un nevinovat sa fie omorat, judecat pentru pacatele care tu le-ai comis? A fost drept ca judecata unui Dumnezeu sfant sa cada asupra lui in loc sa cada asupra ta? Nu uita. Ce a facut Adam a fost cel mai rau lucru care ti se putea intampla, dar ce a facut Cristos a fost cel mai frumos lucru ce ti se putea intampla. Daca intelegi acest principiu, Biblia va incepe sa fie viata pentru tine.

Cand o sa citesti relatarea caderii lui Adam in Geneza 3 o sa-ti dai seama ca acest lucru nu este doar o poveste care nu are nimic de a face cu tine. Tu ai fost acolo in realitate, pentru ca Adam a fost tatal tau, reprezentantul tau, tu ai participat la ceea ce a facut el. La caderea lui Adam toti am pacatuit. Acum cand citesti istoria rastignirii sa-ti dai seama ca ai fost acolo intr-un fel real. Moartea lui a fost moartea ta, istoria lui a fost istoria ta. Cand citesc istoria mortii Domnului, ajunge sa fie ceva foarte personal, pentru ca si eu am fost rastignit acolo si laudat fie Domnul pentru aceasta. Si eu am iesit din acel mormant cu El invingator. Aceasta este salvare.

Studiul acesta ne aduce aminte ca tot sacrificiul lui Cristos a avut o singura tinta: sa salveze omul si sa restaureze in el chipul pierdut a lui Dumnezeu. Dar toata promisiunea aceasta a lucrarii de restaurare implica promisiunea unei noi creatiuni. Un cer nou si un pamant nou unde nu va mai exista durere, tristete, boala, nici moarte. Pacatul nu se va mai ridica adoua oara. Totul duce la sfarsitul istoriei pacatului, si sfarsitul acestei istorii va fi inceputul unei lumi noi.

Drag prietene, in rezumat: Dumnezeu nu doar a creat lumea ci se si ingrijeste de ea. Pacatul a intrat, a distrus, a desfigurat creatiunea, dar Dumnezeu nu a ramas nepasator, a venit sa o salveze, sa restaureze minunata lucreare a creatiunii. Dar el nu poate face nimic in viata ta daca nu-i dai voie. Deci deschide-i inima, incredinteaza-i viata ta, spune-i ca accepti puterea Lui restauratoare in viata ta. Domnul sa te binecuvinteze!